

77de Møde.

Torsdag den 14. Februar Kl. 1.

Første Næstformand (Pinstrup): Ved Folketingsmand Stauning er fra Dansk Skotøjsarbejderforbund modtaget en Henvendelse om, at der paa hurtig og effektiv Maade skabes Forhold, der gør det muligt for Skotøjsindustrien at komme ud af den for Tiden herskende Krisetilstand.

Henvendelsen vil blive tilstillet det angaaende Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj nedsatte Udvalg.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 328 af 28. Juni 1920 om Tillæg til Lov af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.

Valgt blev: *Larsen (Bjerre), Olufson, Bording, Hækkerup, J. P. Jensen, Marinus Sørensen, Chr. Ernst Christensen, Thorhauge, Pinstrup, Rahbek, Tvedegaard, Ulrich, Fibiger, A. C. D. Petersen og Niels Frederiksen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme. (Ædruelighedsloven).

Forhandlingen genoptoges.

H. F. Ulrichsen: Dette Lovforslag, der hedder „Forslag til Lov om Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme“, synes jeg har en hel Del til fælles med et Par andre Lovforslag, der i Øjeblikket behandles her i Rigsdagen, nemlig Forslag til Lov om Arbejds- og Erhvervsfrihed og Forslag til Lov om Rigets Forsvar. Alle disse tre Lovforslag har smukke Titler, men intet af dem har et Indhold, der svarer til den smukke Titel. Forslag til Lov om Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme burde rettelig

hedde Forslag til Lov om Foranstaltninger tjenlige til Indførelse af Forbud i Danmark. Jeg synes derfor, at det, man først og fremmest skal understrege, er, at Lovforslagets Titel er en Art forkert Varebetegnelse. Heller ikke i Lovforslagets § 1, der angiver Lovens Formaal og Genstand, findes der en virkelig klar Bestemmelse af, hvad der er Meningen med Forslaget. Nu siger ganske vist den ærede Ordfører for Forslagsstillerne — og deri har han naturligvis Ret —, at Lovforslagets Vedtagelse ikke vil medføre, at der indføres Forbud her i Landet. Det er for saa vidt rigtigt, men det er ogsaa rigtigt, at Lovforslaget har til Hensigt at skabe et Grundlag for Indførelse af Landsforbud i Danmark. Det er i saa Henseende overordentlig betegnende, at Forslagsstilleren i sin Forelæggelsestale praktisk talt udelukkende opholdt sig ved de Bestemmelser, der har med Kommuneforbud, Amtsforbud og Landsforbud at gøre, medens han gik mere end let hen over de Bestemmelser, som ogsaa efter almindelig Opfattelse har Forbindelse med Ædruelighedens Fremme, og i den Debat, i hvilken et Par Medlemmer hidtil har deltaget, har man ligeledes kun hæftet sig ved Forbudsbestemmelserne og aldeles ikke diskuteret de Bestemmelser, som efter almindelig Opfattelse har at gøre med Ædruelighedens Fremme — det, der efter Lovforslagets Titel burde være Lovforslagets Formaal.

Ordføreren for Forslagsstillerne erklærede, at Lovforslaget bygger paa Beværterlovens Grundlag og Principper. Dette er efter min Mening ikke rigtigt. Man kan naturligvis nok finde enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, der svarer til Beværterlovens, saaledes § 2, der definerer, hvad man i Lovforslaget forstaaer ved stærke Drikke — denne Definition svarer fuldstændig til den Definition, som findes i Beværterloven —, men bortset fra saadanne enkelte formelle Ligheder kan man ikke sige, at der er nogen væsentlig Lighed mellem dette Lovforslag og Beværterloven af 1924, og man kan altsaa ikke tale om, at der, hvis Lovforslaget vedtages, vil foregaa det, som Forslagsstillerne kalder en Evolution, en Udvikling paa Beværterlovens Grundlag.

Straks naar vi kommer til § 3, der jo gaar ud paa at indføre Afstemninger om Tørlægning af de enkelte Kommuner, staar vi paa et helt andet Grundlag end det, vi har i Beværterloven. De Afstemninger, som indførtes ved Beværterloven af 1924, og som til en vis Grad var en Fortsættelse af de før den Tid paa Grundlag af privat Initiativ stedfundne Afstemninger, der ofte